

26
25
24
23
22
21
20
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
0

3v

in iuspon quidem excepto que ut ubiq plerūq un
diq ut q̄ In quo tam possim additionē magis t̄ deriuatiōne que syllabe.
quomodo ce. qq sola fieri factū accipere. quā ē iunctionē ēt. Cū nec signifi
cationē sua ē iunctionis seruat nec legē inclinationis in omnib. Ut undeq.
utiq. Deriuatiā autē p̄additionē finalis alius syllabe apud grecos
q̄ solent inueniri. Oꝝ paꝝoc orpaꝝo ſe ne ꝑ eꝝ en̄ai ac̄ ne eꝝ.
Sic ign̄ ut ut q̄. ubi ubiq. unde undeq plerūq plerūq quisquisq; utrū
utrūq; Nihil mirū tñ ē iunctionis simile syllabā que addi. Cū apud gre
cos qq de. meiū dē modū infine addit̄. Nec tñ ē iunctio accipit̄ ut eadem
torde. t̄ uide. Sed redēam ad diſferentia ē iunctionū & p̄ positionū.
Iunctio p̄ponit̄ kia carentib. casu p̄ appositionē ſolā. Cū c̄tra p̄positio
p̄ positionē dū taxat pot̄ illis p̄poni. Sunt autē tumus ſyllabe p̄po
ſiones. t̄ diuari. t̄ triū. & aduerbia quidem deriuatiā possit̄. P̄ po
ſiones uō ſuſtive id primiū ſom̄. uſequim̄ grecos auctoritatem.
Allaq; aduersū extra infra. Int̄ intra cū ſint deriuatiā magis aduer
bia et̄ uident̄ quā p̄positiva p̄positiones. Poſſem̄ hec kia ſine caſua
liberū ut̄ adiungi. Ut ego in capo curto. in extra. Ego ſup̄ ſpicio. tu
mifra. ſic kia ſimilia. Scienliū tñ qd om̄a aduerbia que ſolent caſib;
adiungi. romani artiū ſcriptores uā p̄positiones poſuer̄. Quia ſppo
ſitiva caſualiū & grauare om̄ib ſyllabi. t̄ qui in iuptatio eoz ap̄ gre
ci nō p̄positionis. mē aduerbiū uī obtine. Ut ante orapatum. hic
ante tonpo ſignif̄ qd; p̄positio greca. At ū ante leues ergo paſcent̄
in ethere cerui. & ante p̄erratis amboz ſimb. exal. hic ante tonpo repon.
ſignificat. & ē ſine dubio aduerbiū. Similiū cū in quanto kia ſignificat
loco p̄positionis accipiendū. Ut contra ētione merella. Cū ſe ꝑ eꝝ
nac qd p̄priū; ei ſignificat. Aduerbiū ſine dubio. Ut ego in hanc par
te ſpecto tu c̄tra. luuenalis in i. flat c̄tra ſtarī que im̄b. Adū ſu q̄q ideo
p̄positione ee putauer̄. quia peni. p̄positione greca ſole aliquando
poni. ut terri mandria. Idq; aduersū te gratū fuſte habeo gratiam.

Priscian XV. 1.

f. 2 r